

Any I

Número 1

BARCELONA, GINER DE 1913

SUMARI

Saludo: Saludo a la Colonia Valenciana: Nostre Programa, per *La Redacció*.— Oració de joventut, per *Miquel Durán y Tortajada*.— Catalunya y Valencia, per *Ricardo Carsi*.— El Centro Regional Valencianista de Barcelona, per *Robert Blanquer*.— Política, per *Alexis*.— Les roses dels presos, per *Miquel de Palol*.— La llengua Valenciana, per *R. d'Abadal*.— Moviment de la Colonia.— Gacetilla.— Albert Carsi Lacasa, caricatura per *Gómez*.— La caricatura de hui.— Anhel, per *Joseph Carsi Lacasa*.— Notes esportives, per *Gallardet*.— De bon humor, per *Mancheta, Meló y Archilaga*.— Secció comercial.— Al Poble Valencianista, per *Albert Carsi*.— Pasatemps.

¡5 céntims!

Grandes Talleres de Construcción y
Reparación de Calderas de hierro y acero
de todos sistemas

= DE =

Deó, Canals y C.^a

S. en C.

DEPÓSITOS, TUBERÍAS

Y DEMÁS ARTÍCULOS PERTENECIENTES

AL RAMO DE CALDERERÍA

Castillejos, 90, 92 y 94

Teléfono 8125

BARCELONA (San Martín)

Centro de Negocios
Administrativos

== MATRICULAT ==

DIRECTOR:

Miquel Nicolás Perelló-Senis

Se dedica a gestionar toda clase
d'asunts en les oficinas del Estat y
Municipi, representant als comer-
ciantes, industrials, propietaris y
particulars.

Gascons, 2

(junt a la plassa de Benlliure)

VALENCIA

Taller de Construcción
y
Reparación de Máquinas

= DE =

JOSEP CREUS Y C.^A

Pujades, 62 y Padilla, 105

(Sant Martí de Provensals)

BARCELONA

VICENTE ALEXANDRE

Talleres de Construcción y Reparación

= DE =

DINAMOS-MOTORES

y de toda clase de maquinaria eléctrica

FÁBRICA DE APARATOS PARA ALUMBRADO

MONTAJE, REPARACIÓN Y

CONSERVACIÓN A TIPO FIJO

- DE MOTORES Y DINAMOS -

Instalaciones eléctricas, motores,
dinamos, luz, timbres, pararrayos,
teléfonos y todo lo concerniente al ramo de

— ELECTRICIDAD —

ESTUDIOS Y PRESUPUESTOS

TALLERES Y DESPACHO:

Lancaster, 10, bajos.—Barcelona

JOVENTUT VALENCIANISTA

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ
RIERA DE SANT JOAN, 35

Director: RICARDO CARSI

DIPOSIT: KIOSCO EL SOL N.º 2
(enfrent de la Portaferrisa)

*Serán responsables dels treballs que's publiquen, llurs autors
No's tornen els originals encara que no's publiquen.*

Número solt: **5 cèntims**
Atrassat: doble preu.

SALUDO

Al apareixer a la llum pública JOVENTUT VALENCIANISTA se complauen tributar un homenatge de fraternal carinyo a tota la premsa Espanyola y en particular a tota aquella que defenga la confederació dels antics estats ibèrics: oferint son modest concurs pera tota obra que tendisca a beneficiar la vida de la societat y quant signifiqui avans en el progrés dels pobles.

Al enviar nostre més sincer y cordial saludo, a la Premsa, el fem extensiu al públich en general, en la confiança de que una acullida carinyosa per una part y atra, colme les aspiracions y els anhels que posém al publicar este periódich, que ve a portar un esforç més al resurgiment de la vida regional Valenciana.

LA REDACCIÓ.

Bon Any nou

Saludo a la Colonia Valenciana

Valencians: Germans de patria, salut:

Al ixir a la palestra este modest periódich valencià, té el delicat gust, el sublim goig, se permet dir, de saludar a tota la colonia valenciana en Barcelona. Pera ésta s'escriurà y a ella anirà dirigit, procurant portarli algun efluvi, no de Valencia per que de sobra té mitjos de proporcionarsels, però si, de l'ànima valenciana trasplantà, qu'encara sent més fondo y més fort l'amor a aquella nostra terra del art y de les flors.

Pareix que haja de repugnar a alguns el que hagem dit que els valencians estem así trasplantats, y precisament o ham dit a posta pera insistir sobre el punt y aclarirlo a la nostra manera.

En efecte: el bon valencià, com el bon català y aixina mateix tots els qu'estimen en lo que son y representen les coses de les seues respectives regions, s'entren trasplantats, exòtics, extrangers, allà ahont no's parle l'idioma de les seves ànimes, ahont no precidixquen els seus sentiments els noms gloriosos y les tradicions benerades del seu esperit, amant del tros que domina el campanar si es poble o del Micalet si es Valencia.

Asó no's dir que en Catalunya se trovem mal els valencians; molt al contrari; dels catalans ham deprés ¿per què no diro? a exaltar en nostres pits l'amor a la *terreta* y a exteriorisar-lo en fervor y convicció; als catalans debem en gran part la educació definitiva del nostre esperit regional. Per aixó confiem en l'èxit, per que tenim fe en els mestres y s'ham percatat de nostre valer propi y de la importància de lo que portem en el pit y comensem ya a posaro en la ploma y en el discurs.

En mosatros no cal dir que pot formar nucli,

qui vullga a son poble, y manifeste son voler, però correrem presurosos pasant per damunt de tot, quant se trate de defendre a aquella regió que banya el Jucar y el Turia que dominen el Mont-duver y el històrich castell de Molyvedre, y que s'adelanta bravament al mar en Sant Antoni y Oropesa.

Molt té que defendre la regió que mos ha vist naixer; innumerables interesos morals y materials estàn continuament amenasats, complicats problemes de trasendencia extraordinaria pera ella sé plantegen cada dia. Però per sort no es la nostra regió la que conta en menos esforsats defensors del seu dret y de la seua historia y per un y per atra treballem constantment en èxit reconegut.

Atendrem sempre tota indicació favorable, reservanse el dret de paternitat de l'idea y de la gloria, de la responsabilitat del be o del mal que poguerem fer, asó ultim per ignorancia, may per mala fe.

Vixca nostre poble, qu'es un poble que viu y crida y que aspira a viure més be y cridar més fort, desde la tringera del seu patriotisme, fent ús dels projectils de la noble, de la viril, de l'hermosa llengua valenciana.

LA REDACCIÓ

Nostre Programa

Tot nostre programa, està comprés y el concretam en el lema Amor: Amor a nostra terra.

Sent en tots els casos, la nostra obra d'amor, no's posible que tingam y menos, manifestem, el més gicotet odio a ningú, això si, alabarem o sensurarem en justicia, les obres d'aquell que, en nostre criteri heu mereixca.

Nostre obgete, es donar a conèixer l'importancia del reïne valencià, pera lo cual fonamentarem nostres treballs en estadístiques y números. Y quant això mos falte procurarem remontarlos en ales d'una imaginació honrà y serena.

Als homens dignes d'un reconeiximent especial, els obrim en estes modestes pàgines, una galeria, en caricatura.

Literatura, ciencia, esports. Noves de tot el reïne valencià, catalá y resto d'Espanya, faràn d'interès y ameno nostre periòdich.

En materia humorística procurarém complaure.

Per últim, no mos queda més que dir, que, el mateix amor que tenim a la terra que naixquem, el tenim també y de cor, pera tots nostres germans els espanyols.

LA JOVENTUT VALENCIANISTA

Oració de Joventut

L'entusiasta valencianista y estimat amic, el cultíssim Josep Carsi, me demaná en atenta carta un article pera'l primer número d'este periòdich que comensa a publicar la «Joventut Valencianista» de Barcelona. Ab tot l'amor accedix a tan amable prec. Que la joventut de la meva terra siga valencianista, es el meu ideal. Tota la meva humil actuació en Valencia estava encaminada á igual fi y per això vaig fundar allá, ab un important nucli de joves, una entitat ab la mateixa denominació y que per espai de molt temps portá una vida de propaganda activa y profitosa pels nostres ideals y per nostra santa causa.

Va ser un dia que'ns aplegavem uns quants joves en el temple de la Pàtria y, fervorosos, resavem l'oració del ideal y del entusiasme. El temple torna á estar casi desert; y avuy que una nova joventut valencianista s'aplega en la capital de nostra germana Catalunya, mare dels nostres redemptors ideals, vull que'ls joves patriotes diguen ab mí l'oració d'amor y d'entusiasme:

«Patria, bella patria nostra, terra valenciana, mare terra: ofrena de la joventut son estas tentatives prometedores, que volen fer viure y sentir intensament l'ànima forta de les teves coses.

Escolta, escolta la paraula nova en les veus ardentes de tos fills entusiastes.

Perque som els constants adoradors de ta bellesa; perque en nostra sang portem la sava jovenil de les teves primaveres; perque un dia y altre ens ubriagarem ab la llum del teu sol espléndit.

Perque amèm la renovació constant de la vida; perque no sols pensém en els que viuen les hores d'ara; perque pensém també en aquells que han de viure en les hores futures.

Acull joyosament á ta joventut que arriba triomfant de vida, de vida nova, á ofrenarte, en

un sublim esforç de voluntat, energies sanes, deliri d'ideals, esperit, coratge: vida, vida, vida.

Som la joventut que anuncia un altre temps en el comens d'un camí penós, som els que t'estimem com a nostra única Patria; som els que te honorém parlant ta llengua, volente purament valenciana, sempre nostra, sense influències estranyes que't dominen ni forsades vestimentes que't disfresen; som la joventut portadora de noves orientacions, y com es tant gran la fé que tenim, somniem un futur esplendorós en les nostres ansies de renaixement.

Serás tota nostra, serém sempre teus; lluitarem per la teva redempció, te conquerirem pam a pam pera tornarte la teva característica personal del passat, ab les necessitats del present, ab l'avens impetuós del pervindre.

Y l'ardent sol de ton cel puríssim enfortirà els entusiasmes de ta joventut en els moments de defalliment, y el perfumat oreig de les teves hortes refrescará y enfortirà novament les energies cansades pera may acabar la lluita sempre constant de nostres idees grans; y al seu pas segur y al seu pas ferm, la llevor fecondant de nostre patriotisme s'extendrà per tot arreu.

Y la llum transparent dels teus dies clars portará'l convenciment fins a l'ànima del poble tot, fent esclatar aubades en els fronts boirosos, enardint esperits promptes a la lluita y al sacrifici, al despertar les dormides fibres de la rassa.

Y en plena Naturalesa florirán els ideals verges: els clavells sagnants de la batalla, els morats lliris dels vensuts, les roses blanques de la Pau; y brotará, brotará el nou llorer de la victòria.

Valor pera'ls primitius, pera'ls que's llensen resoltament a lliurarte de la teva castellanisació impropia, a predicar les idees noves en ta parla dolça.

Acull, Patria nostra, l'ofrena humil nascuda de les sanes y enfortidores doctrines que beguerem en les pures y cristallines fonts de ta brillant Historia.

Sang dels teus héroes hi ha en nostres venes; en nostra ànima les sensacions delirantes y creadores dels teus gloriosos artistes; en nostra pensa els delicats somnis dels teus immortals poetes; y en nostres cors, amor, amor, y un sentiment gran de compasió pera aquells que creguereu esborrar el segell de les rasses, al imperatiu impuls de les seves quimeres.

Perque som els eternals adoradors de ta bellesa; perque sentim fonament la plenitud d'una vida nova; perque te volem gran y forta y pode-

rosa, femte humil ofrena de nostra joventut, Patria nostra, bella Patria, terra valenciana, mare terra!

MIQUEL DURAN TORTAJADA.

Catalunya y Valencia

Imitém

Tota regió que lluyta y treballa per el seu bé, que lluyta per son esplendor, desperta nostres machors simpaties, produintnos la mes virtuosa de les envejes.

Catalunya, es una d'ixes regions; els seus homes, els seus polítichs (siguen del ideal que siguen), les seues corporacions, els seus periodichs, y hasta les seues *dones* s'interesen en ardiment patriotich per el engrandiment de son *aimada Catalunya*.

¿Que fem parats els valencians davant de tan bell eixemple? ¿perque no'ls imitém? Perque no aimém mes a nostra terra? Es que necessitém del eixemple, pera qu'ixca fora de nostre pit el *foch* que tal vegá *flamecha* ya 'n lo mes sagrat de nostre *cor*? Yo crec que no.

Yo crech que'ls valencians que fa temps que tenim la dicha de viure chunt en nostres chermans els catalans, ens habém inculcat sons belles idees, sa constancia y son habitual treball, aixó no vol dir, que mosatros no sigam per natural treballadors, *no*, molt al contrari, ne som, pero no som *constants*, no tenim aquella activitat tan necessaria en els temps moderns y *sobretot*, no *aimem* a nostra *terra* com ella se mereix; si aixina fora voriem pronte una Valencia rica y hermosa; sons pobles, els voriem transformar-se en poch temps, en verdaders *edens*, puesto que ya tenen lo que molts voldrien, un *sol* sempre rialler, una terra convertida tot l'any en incomparable verger y unes *dones* ideals. Si aixó tenim ya, ¿perque no procurém fero valdre? ¿perque no'ns unim tots els valencians baix un mateix idealisme? el idealisme més gran, el més sentimental... el que més palpita en nostre pit al allunyarnos d'*ella*, el amor a la terra que verem la llum primera, el amor a nostra *regió*.

Per aixó, els joves valencians que vivim en esta terra de hidalguía (com digé 'l gran Cervantes), sentim com els catalans (perque d'ells

hem après) el *amor* a nostra Patria, y desichariem que tot valenciá mos superara.

Aixina es com els pobles se fan grans y estables, aixina es com se conquisten el dret el respecte y al carinyo, aixina es com se subyuguen totes les voluntats y se aplanen tots els obstáculs.

Per aixó, la joventut valenciana vol imitarte, seguir el camí de les tehues joventuts, *hermosa Catalunya*. Pera fer una Valencia com tu eres en el dia de hui, ideal y forta, per aixó voreu ixir sempre de nostres llabis la mateixa exclamació: ¡¡Fels Catalunya!! La joventut valencianista te enveja, sí, pero es en *enveja virtuosa*.

RICARDO CARSI.

El Centro Regional Valencia DE BARCELONA

No cregau que al intitular a este escrit tan roín en el nom de un obra tan gran, vulch allue-narvos com heu fa el Sol que brilla en la nostra aimada Valencia, pera que trobeu be tot lo que yo diga, no, may he desitjat tal cosa, lo que yo vulch es qu'ixca a relluir be, tota lá faena que ha fet y està fent el nostre Centro, pera que tots els valencians pugam estar orgullosos del esforç que representa el haber fet en tant poch temps d'existir coses tan grans y de tanta importancia Regional.

L'un dia s'asocia a un homenache que els nostres chermans els catalans fan al nostre vollgut y gran Poeta Teodor Llorente, prenent part en la festa dels Chochs Florals y depositan después una corona de llores y pensaments al peu d'aquell bust que sobre artístich pedestal es al parch fent companyia a atres vates que encara que de diferents regións han cantat també en la nostra llengua; l'atre, y encara es pot dir sinse tindre local social, al vore la desgracia que pesaba sobre els nostres chermans de Villarreal per el incendi del cinematógrafo, s'esforçà tant que chicotet com era, va poder fer pasetjar per Barcelona una Cabalgata-cuestació que donà profit material pera els perjudicats y moral pera tots els valencians.

També ha inaugurat clases que estàn dirichides per compatricis nostres, les quals donen instrucció a molts companys y fills de socis

tant en les de Ciencies e Idiomes com en les Artístiques que's vehuen molt concorregudes, y han desfilat per la càtedra de conferencies del Centro, Ilustres disertants y si tots mosatros com aimants de la nostra Patria Chica trevallem y achudem per el més esplendor de esta gran obra, podrà arrivar-se al desenrrollo de tot el Programa o siga crear les Seccions de Cooperativa, relacions Comersials, Exposicións de Productes Valencians y Catalans mesclades en les de Art, etc., etc., que sont de verdadera importancia y que si no s'han creat ha sigut per falta de temps.

Molts placems donem a la Chunta que guià els primers pasos del Centro, per la faena feta y per el camí que ha dixat señalat a la actual, que si el seguix be y el aumenta en idees ixides del cor pera el engrandiment de l'obra, tindrà el agraument de tots els bons valencians y el apoyo material dels més entusiastes.

Com entusiastes pues, achudemlos, posem tot l'empeño capàs de desarrollar, dixem mires interiors y no més mirem qu'el arrivar al fi propost, unimse y tindrem forsa y entonses s'alsarém y farém coses tan grans que demostrarem a Catalunya particularment y a Espanya en general que Valencia viu y te forses perque els seus fills ne tenen y que al pasar per davant del nostre casal els no valencians tinguen ganes de conviure en mosatros, que yinguen, que la nostra bandera del Cel y les quatre barres els protegirà y els defensarà com a fills, pues Valencia com sabeu es molt bona y sap correspondre a qui la vol.

No puch dir res mes, vosatros prou sabeu lo que el nom de Valencia tanca en si, pues la meua ploma no reuneix totes les condicions que desitjaría pera poder cantar les belleses tan grans com son les que emanen de la nostra amada Valencia. Dixem pues tan grand misió á companys mes entesos que yo y despedimse en un crit de ¡Viva la Regió Valenciana!

ROBERT BLANQUER

Política

Un periódich que se escriga 'especialment en valenciá, que siga el porta veu d'una joventut moderna, y que no fasa política? no pot ser.

Y perque no pot ser deixar de ferne, comensem ya desde el primer número a encabesar una secció exclusivament en el nom de «*Política*». Nom este generós y espléndit, cuant lo que'l segix es també gran com el nom. Perque, política no es la patrya, el lio, el llévat tú pera posarme yo; política, com tots sabem, es *l'art de governar*, y fa política noble y feconda qui exposa com governaría en el sant fi de fer felis á la seva patria y sense ocuparse de criticar als demés que també exposen el seú sistema, guíats quizá de la mes ingénua y respectable bona fe.

Y no pensem fer política per fanfarronería ó per omplir un buit, heu farém perque considerém un deure en tot ciudadá el ferne, perque sent democrátiques les lleys per les que se regeix el nostre poble, podent per lo tant arribar tot esforç y tota veu al mes alt poder, si éste y aquella ixen d'un cor amant del bé y de la justicia, tots tenim, com he dit, obligació de fer l'esforç ó emitir la veu en defensa de lo que cregam digne.

Es clar que nostra bandera se vorá enseguida; som valencians; trevallém per aquella terra que mos ensenyá els mes delicats resorts de l'hermosura natural; coneixém l'història d'aquell poble que cuant mes desgraciat fou mes volgut, y no hiá que dir que nostre lema es el bé de tots, el de España, el d'Europa, el del Mon; pero per qué negar que al menos el dret de primaria pera totes les ventatges el volem pera la nostra Valencia.

Además hiá que comprendre que la nostra política es compatible en totes, perque es una política d'estímul y de nobleza de rassa perque s'inspira en un amor, l'amor regional, y filles d'amor no poden ser en ningún cas mes que coses bones.

Els Estats Units, Méxic, Suisa, l'antiga Alémania y nostra mateixa nació en temps pasats, han vist prácticament les ventatges de nostre sistema; per aixó el volém y el demanarém en tot l'empenyo de valencians capacitats de qui som y aon anem.

ALEXIS.

LES ROSES DELS PRESOS

A na la retja dels presos
un bell roser hi ha florít;
llur riure de Primavera
tota la celda ha aclarit.

Les roses qu'eren tan blanques
com un dematí d'amor,
eren joia portant joia
al país de la tristor.

Am son ritme de bellesa
tots el front ha somrosat
s'ha axamplat darrera d'elles
un cel blan de llibertart.

Y els presos, els pobres presos
assedegats d'oritzó
am l'ánima esperançada,
n'han cantat una cançó.

Una cançó melangiosa
qu'ha corprés als viants:
les carernes tristes, soles,
feien eco a n'els seus cants

Y els viants aixecaven
els llurs rostres llastimers,
i's perdien les mirades
per les retjes dels rosers.

Y ells cantaven; ells cantaven
la cançó d'un gran anyor,
i sentien al cantar-la
revisar-se a un bell amor.

Y era una cançó que deien:
«Passen vers el Sol, passeu;
no hi floriu al cor dels tristos
no hi mireu pas, no hi mireu»

A na la retja dels presos
les roses hi han florít;
els presos se les miraven
amb un amor infinit

Y les roses, cada tarda,
renovant-se i renovant,
se esfullaven, se marcien
sobre 'l ritme d'aquell cant...

MIQUEL DE PALOL

La llengua valenciana

Quan Abulphamalet, el nebot del Walf de València, anà a la ost del Rey en Jaume que tenia sitiada la ciutat per tractar de la sórt d'ella, diu el Rey en sa Crónica que li digué: «Que nos erem venguts en aquell logar, e que Deus nos havia guiats en totes aqueles coses que nos havíem comensades tro en aquest dia, e que les havíem acabades, e que pus nos erem aquí, que aquest era nostre proposit e nostre cor que negun temps no partissem daquí tro haguessem València».

Aquestes paraules no les escampá el vent, sinó que s'emmotllaren demunt les terres de València com a primera sement del verb d'aquell reyalme, cridat a florit y a granar en hermoses obres del sentiment, del pensar y del voler dels valencians.

Foren tot seguit una realitat, y quatre d'fes després de ser dites voleyava la senyera del Rey en Jaume en una de les torres de la ciutat, y cinch més tart entrava el Conqueridor en ella. Aixís, quan sortia al mon el primer xerroteig de la llengua valenciana ja's manifestava com la expressió d'una voluntat forta y poderosa que encarna desseguida en la vida.

Temps a venir se desplegà ab tota sa magnificència la llengua valenciana, y ella fou la que donà les ales a l'Ausias March per volar al costat del Dant y del Petrarca, la que posava foch als llavis de fra Vicens Ferrer per enarborar les multituds, la que conduia a Lluís Vives per les reconades del enteniment a cercarhi la rahó de ser de les coses, la que per fi, se feya verb de la voluntat d'un poble en les resolucions de la seva vida.

Després, obligada y menyspreuada la pobre llengua valenciana, s'habia dormit y mijt mort.

Pero ha arribat l'hora de la ressurrecció gloriosa y la llengua valenciana torna a la vida y desperta el sentiment dels poetes y torna a trobar les paraules de foch que enarboren a les multituds y aviat cercarà els camins per ahont l'enteniment va en busca de la veritat. Y en el camí sempre ascendent de la seva rehabilitació ha de tornar a ser el verb de la voluntat del poble, que per son sol imperi convertexi en realitat les concepcions més escaygudes de l'ànima valenciana.

Siau tots lluytadors per la vostra llengua, oh valencians! y digueu ab ferma y eficàs voluntat

que pugui ser tot seguit un fet, paraules semblants a les de don Jaumè: «Que aquest sia vostre proposit e vostre cor, que en negun temps no partisseu de la lluyta, d'aquí que hagués tota València sa llengua.»

R. D'ABADAL.

Moviment de la Colonia

No hiá que negar, el importani moviment é intensa vida, que desarrolla de poch temps á esta banda, la colonia valenciana en Barcelona.

Digau sinó el sin fi de lloides festes que te fetes y continua celebrant el Centro R. Valenciana en son ben situat y esplendit local. Es clar que estes festes son recreatives en sa major part, pero com cosa valenciana totes revestixen un marcat caracter de orichinalitat y bon gust.

* * *

El «Ateneo Valentino» conta en màquines de escriure pera l'ensenyansa mecanográfica á part de atres ensenyanses no menos útils.

Atenta, sempre també esta entitat, al conreu del art, al temps que al de la venefisència, celebrá entre atres una lloida y profitosa funció en el teatro de Novetats, com diem, en resultat positiu.

* * *

Germandat de Nostra Senyora dels Desomparats

Segons mos diuen es un fet la constitució de la beneficosa germandat, tenint ya elegida la junta, la que publicarem al proxím número y es dedica en constancia y bons resultats als fins pera que fou creá.

Aixina es fa patria, y ella mateixa vos agrairá eixos nobles esforços, que tan valen pero que tan costen.

Gacetilla

Hem rebut un sinnúmero de treballs literaris, que sentim no poder insertar en el present número per falta d'espai, y que anirém publicant en lo sucesiu, y en el orde que mos han siguts enviats.

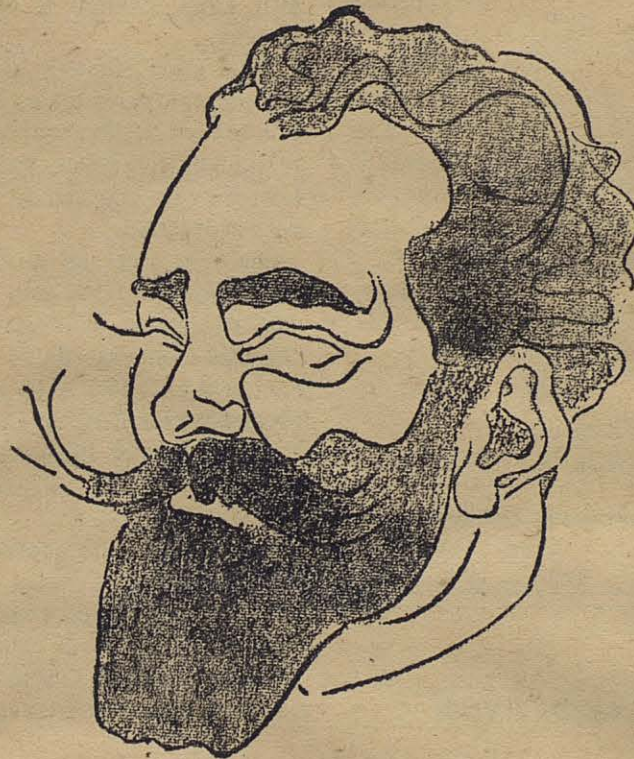

La «Joventut Valencianista» se constituí en mitg del major entusiasme y cordialitat en un espléndit local del «Centre Autonomista de Dependents del Comerç y de la Industria», cedit

galantment per la Junta d'esta benemérita entitat.

En el próxim número donarém conte de tan important acte, si be en el present doném les gracies á la Junta de la «Joventut» per habernos invitat molt atentament y haber elegit vocal de la mateixa al nostre Director.

Cal fer párrafo á part en honor al referit «Centre Autonomista de D. del C. y de la I.» per la amable acollida que mos feu á tots per lo que li restém molt agraits y en ganas de correspondreli com mereix.

ALBERT CARSI LACASA

FUNDADOR DEL CENTRO REGIONAL VALENCIÁ DE BARCELONA

Caricatura per Gomez.

La Caricatura de hui

En el lloch que destiném en nostre periódich a la publicació dels retratos groteschs dels grans homens que favoreixen y honren la terreta, publiquem hui el de un famós científich que además de la ciencia sabé trovar el dels cors dels

valencians anyorats en Barcelona y els agrupá al seu alrederor y baix de la preciosa bandera de la patria del Turia que desde entonces representa un amor mes y una unió de amants fervients d'aquella terra que abunda en flors y llum y per cert abunda també en qui la vol de cor y d'ánima.

ANHEL

Donzelleta, donzelleta,
que de flors t' omplés el pit,
no 't guarnexis tan hermosa
qu' á mon cor lo fas patir.

Perque n' ets de tots mirada
cuan depressa fas camí
y ¡hol donzella, cuan te miren
no saps tu 'l que 'm fas sufrir.

Y tu rius perque 'ts hermosa
sens cabal ferne de mí,
y saben ja mol de tems
que per tu mon cor glatir.

Y fas sempre la distreta
cuan te miro fit á fit,
¿que tens por que jo 'l mirarte
t' encomani mon delir?

Ahl donzelleta, donzelleta,
tandebó que fos aixís,
que del cor sinó despertes,
eixe amor que tins dormit.

Ohl donzelleta, donzelleta,
jo per tu, haig de morir.

JOSÉPH CARSI LACASA

Notes Esportives

Foot-Ball

En el camp del F. C. Barcelona, se jugaren dos partits entre els primers «teams», el del mencionat clup y el del Hispania de Valencia, els dies 15 y 16 del pasat Dicembre.

El primer lográ el Barcelona 7 goals contra 2 qu'en feu el Hispania y el segón 9 á 0.

Debem fer constar en honor dels nostres paisans y com á justificació del resultat dels partits, el natural cansancio del viatge, l'escacés d'entrenament y sobretot la falta d'alguns jua-hors que no poguéren assistir. Apesar d'aixó demostraren un fort domini del joch, com van evidenciar en varies arrancahes que posaren en perill la porta del Barcelona.

Ciclisme

Lluida y distreta per els incidens que may falten en esta clase de carreres, resultá la de bicicletes qu'organisé el Betulo Sport de Badalona y que se celebrá el día 25 del pasat mes á la que concorregueren bon número de amateurs, distinguinse com sempre per son llaugerea y recistencia les maquines de nostre amich Vilardell, a qui doném l'enhonorabona desde estes columnes.

Nautiques

Tres son les societats que contem ya en esta: el R. Club Nautich, R. Club Barcelona y Club Barcino.

En el Club Nautich, es poca l'animació qu'es veu per allí, pero tenim entés que pronte celebrarán unes bones regates de Yachts.

El Club Barcelona, també prepara grans festes pera este any, tan de rem, com de vela y de bots automòvils.

Direm algo perque es d'interés, de la junta general que celebrá esta entitat el 12 del pasat mes, pera fer un empréstit de 250,000 pesetes y s'acordá el augment de la cuota, defenent brillantment el criteri de no aumentarla, nostre estimat director Ricardo Carsi y el amich M. Foncuberta, recibint dits senyors moltíssims y justos aplausos per part de sons numerosos companyers.

Club Barcino: Sa constitució purament democrática d'este nou centro d'esport nautich, farà entrar en la vida deportiva moltíssims dels cults fills del treball d'esta ciutat, y per lo tant pronte vorém renaixer l'antigua fama de forta y vigorosa que tenen els jovens obrers.

* * *

Al entrar en prensa este número no mos han arribat encara, els datos que ham demanat á les societats de Casahors, Atletisme, Tennis, Pilota vasca, Boxeo, Esgrima, Natació, Hípica, Patins y Excursionisme. En els números sucesius anirem donant conte de tot lo que pendixca de la noble y may prou cantá vida deportiva.

GALLARDET.

De bon humor

Esta secció está preparant una orichinal festa poética-lliteraria valenciana en la cual podrán lloirse els cultivadors d'estes belles arts en profit del cos, de l'ánima y del bon gust.

En el número próxim publicarem tots els detalls y el puesto ahont s'han d'anar a esgarrar la boca de risa.

* * *

Han eixit pera Valencia els nostres companys de redacció Roberto y Pepe Blanquer y B. Solsona, en tersera en lo vapor y com es natural mitg nuets y morts de fam. No cal recomanarlos que se fassen no mes arribar al Grau, un plat de gafets y una tortilla en grava, atracanse después d'aigua de la mar y pregantli 39 voltes al tío de les navaixotes.

Deu mos lliure de pagarlos el water..., dolorosa, amén chesús.

* * *

De nostre corresponsal del ex-taroncher

Desde els Balcans, Rusia y altres països de la provincia de Ruzafa escriuen dient que se nota una verdor en l'admósfera que fa supondre un final de semana desastrós. Gracias á que en Andronópolis les taules y caires son de pedra y pensen els habitants del país ficarse baix en cas d'alguna plucha de flors ó de la venguda del cólera.

La brúixola pega voltes com una turbina.

MANCHETA.

* * *

De Societat

En un lloit vall s'estiraren els cabells... d'atres dos elegants señores de la Colonia (aigua) quedant tan pelaes com el cul d'aquella mona que robaren del Louvre cual robo s'espliquem enseñantli 5 centims de cacau d'Alchinet.

* * *

Eduardo *vi*, muy desgraciada a la amiga de la amiga de la que tocaba el guitarrón; pues yo *na el barro que les quité de la falda* y els mosquits d'alrededor quant tornabem de l'Albufera d'empunyar el mánech de la paella y jamarse la maresa social. A rotar y aló.

MELÓ.

Cuentet

L'altre dia se pasechaba per l'horta un intelectual d'eixos de sombrero ample de pavero, greñes de malfaenera y corbata de carchofa esclatá, chuplant la pipa buida y contemplant les camarroches que ballaben el tango dels tremolins al contacte de la corrent fangosa de les séquies.

En el cruse de dos sendes tortuosas y mitg amagaes en la verdor, se trová a un llauraor que rascaba en disimulo, en el mánech de la lligona, la boquera, pera que li entrara mes aigua de la que paga al sindicat y entaularen esta inocent conversació:

Llauraor.—Vosté, deu ser d'eixos que veuen creixer les herbes...?

L'atre.—Ay, sí; soch un ánima sensible, soch un iniciat, soch un poeta...

Llauraor.—Recordells y qué fart estich d'eixe grémit; mon chermá també parla com bosté y no fa faena; es poeta també...

L'atre.—Quina casualitat, semechant rústich, estém iguals.

Llauraor.—¿Per qué?

L'atre.—Perque yo també tinch un chermá que es un animal.

ARCHILAGA.

* * *

¿En qué sembla el canal de rech del alt Aragó en una dona casá?

En que ta... marit.

* * *

¿Cóm está el cuarto traser d'un bou después de traure una barca de peixca?

Ano-nadat.

SECCIÓ COMERCIAL

Relació dels preus a que se cotisaren les fruites, hortalises y llegums en la Plassa de Abastos de Valencia, el dia 30 de Diciembre de 1912.

Frutes:

Pomes Riu d'Ademus de 3'50 a 5 ptas. arroba.

Taronges mandarines abre, de 1'75 a 2'50 id.

Idem destrio de 1 a 1'50 id.

Imperials, de 1'50, 1'75 y 2'00 id.

Reals, de 1'75 a 2'00 id.

Saquet, 2 arrobes a 1'75.

Carro, a 0'75.

Hortalises y Llegums:

Tomates, de 2'25 a 2'75 ptas., arroba.
 Pimentons marrónes, de 1'50 a 3'50 id., id.
 Fabes, de 3'50 a 4'00 id., id.
 Pesols, a 6'00 id., id.

Arrosos:

Bomba, de 62 a 70 ptas. °10.
 Bombo, 46 id., id.
 Amonqueli de 35 a 39 id., id.

Mongetes:

Pinet, 49 ptas. °10.
 Flameta, 46 id., id.

Alcohols:

Rectificats vínics e industrials, 96|97° 128|130
 pesetas Hl.
 Alcohols destilats de vi pur, 95|96° 127|128
 idem., idem.

Al Poble Valenciá

Orgull, y no humillació

LA COLECCIÓ BOTET

Fa desat anys que Valencia poseix una inestimable joia pelontològica; desde 1895 es duenya nostra ciutat d'una colecció de fòsils del Cuaternari americá sense igual en Europa; y es mes, alguns dels eixemplars que figuren en ella, son raras hasta en els museos del matix pais de les pampes, ahon vixqueren aquells fa molts mils de anys.

Un patrici ilustre, deixá al seu poble un legat inestimable, una colecció de restos de sers que foren, la que bastaria per si soles pera elevar a Valencia y reportarli prestichis y ganansies, si no tinguera tant en son favor per part de la Naturalesa.

Y Valencia no ha sabut honrar la dádiva de Botet, ni honrarse a si mateix en este cas apreciant el valor de algo que, apart del seu intrinsech, que es mol gran, el té extraordinari baix el punt de vista científich.

Atre poble no haguera tengut tants anys la joia a que me referixch casi abandoná en uns barracóns de les afores, y despues, may haguera determinat instalar la preciosa colecció, montant els seus maravillosos eixemplars en un local falt per complet de condicions pera el objecte, com es el antich Almudí.

L'esqueleto del Megateri solament y els fòsils humans, mereixen que un monumental museo se alsara en son honor; y quant més no pot dirse en vista dels complets, espléndits y raras eixemplars de *Lintalus*, *Macairodus*, *Holporus*, *Glyptodon*, etc. etc.

Qui hacha visitat els museos paleontològichs extranchers y nacionals, en els que no hacha hagut un Botet que de *rondón* hacha aportat a ells un empori científich, haurá pogut compendre lo que val cada un dels eixemplars qu'están casi obscurs y despreciats en l'Almudí. Y que dic, cada un dels exemplars; cada vértebra, cada oset llengual, cada fragment dels espléndits caparasons dels *Glyptodon*, els que si algo pensaren, despreciarien *glyptodónicament* el fret y l'indiferencia que'ls rodecha en la ciutat de l'art y de les flors.

Y certament, que no m'he pogut explicar mai l'abandono de Valencia pera la colecció Botet, perque no basten a una població moderna els atractius naturals; la llum de hui no ho diu tot a qui penetra en el fondo de les coses, encara no sent científich; el poble mateix que no ho sab huf, arribará a saber el dia que'ls coneixca y s'entere, que'ls fòsils cuaternaris de la colecció, son llum, y no presisament ésta que huf mos ferix la retina, sinó llum que penetra en els mes fondos rincons del cervell, llum que de fet desinfecta y redimix nostre cor.

Cuant el Poble s'entere de que aquells mónstruos existiren an les últimes edats de la Terra, y que cada una de éstes está representá per una fauna distinta, cada vegá mes rara y monstruosa a mida que s'ascendeix en el curs de sa vida planetaria, segurament que, arrastrat tant sols per la curiositat científica, s'ocupará algo d'estos estudis; la Paleontología el portará de la ma al vast camp de la Geología, inmensa altura desde la que se veu la pequenyés humana al costat de la omnipotent grandea de la Creació.

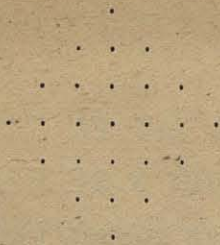
A grans pinsellades hem pintat com al costat del benefici material que reportaria a Valencia la digna instalació dels fòsils de la colecció Botet, cumpliría el compromís moral que reporta el admitir cosa semechant, y sobre tot, quedaria plantechat un grandió problema de cultura, que aniria resolventse paulatinament com requirgen les grans, les fondes resolucions.

Este cas que seria un orgull pera la nostra pátria, borraría l'humillació per que ham de pasar sos fills dabant del mon científich; per asó encábese les presents linies en les paraules que han llechit.

ALBERT CARSI.

Pasatemps

Rombo

1 consonant.—2 cosa fosca.—3 especie d'animals.—4 monument.—5 lo millor.—6 part de l'any.—7 consonant.

La línia vertical del centro dona el nom del monument del 4.

N. P.

Fuga de vocals

.n gr.p. d./ch.nt v.ch v.r.,
y . .ll c.rr.nt m'.c.st.;
d'.n b.t, m. cl.v. .n.l s.ntr.;
y . p.dr..s b..g ..x.r.

Targeta

GRIP TIFUS CÓLERA

Combinant degudament les lletres que componen les tres terribles enfermetats de la targeta, resulta el nom y apellidos de un cèlebre Doctor y Catedràtich de Valencia.

A. C.

Dipositari exclusiu en Valencia

Vicente Pastor Pascual, Victoria, 11, pral.

Imp. CATALONIA.—Montesión, 23.—Teléfon 1748

Vidrios y Cristales planos

B. BORDALBA

Vidrieras artisticas ❖ Cristales grabados para salones o iglesias
Calle Borjas, 2 (Frente a la estación del F. C. de Sarriá). GRACIA -- BARCELONA

Valencians!

Fumeu el paper

¡CHE!

De venda en totes parts

LA VALENCIANA

DE

JOAQUIN AYALA

MANTECAS Y EMBUTIDOS

ELABORADOS CON LIMPIEZA Y ESMERO

SEPÚLVEDA, 167.—BARCELONA

**Esta casa no tiene
sucursal alguna**

Fábrica de Calzado

de todas clases

DE

Eduardo Segarra

PERFECCIÓN * SOLIDEZ

ELEGANCIA * ECONOMÍA

ESPECIALIDAD EN LA MEDIDA

Calle de San Ramón, núm. 25

SUCURSAL:

Conde del Asalto, 48

(frente a la fuente)

BARCELONA

Antigua Pastelería Valenciana

= DE =

RAMÓN SALT

ESPECIALITAT EN CASQUES
Y COCOTS DE PEIX

Gran sortit en coques fines

» de manteca

» d'armeles

PASTELS DE PATATA

y les tant renombrades

Coques Azcarrega

Angels, 4 (junt al carrer del Carme)

BARCELONA

Gran Fábrica Hispano-Americana de Chocolates

Marca "EL CID"

MIGUEL MUÑOZ

Productos puros y sin mezcla ninguna, hecho a la piedra y elaborado en el pueblo de **Burgasot (Valencia)**

Clases de 0'75, 1, 1'25, 1'50 y 1'75 pesetas los 400 gramos
con vainilla o canela

Clase especial para diabéticos y enfermos, elaborado con leche, huevos y caracas, a **2 pesetas** los 400 gramos.

Representante en Barcelona:

FERNANDO GARCÍA PASCUAL

Bailén, 45, pral.

Depósito y venta: el mismo
y el Conserge del Centre Regional Valenciano

CASA EDITORIAL
F. SEMPERE Y C.^A

Calle de las Germanias (Gran-vía) F. S.

VALENCIA

Obres de Blasco Ibañez

Obres científiques, socials
y polítiques

Edicions de lujo y econòmiques

Dirichirse a esta Casa
tots els que vullgan saber

Peluquería Royo

SERVICI ESMERAT

Pelayo, 4, pral.—BARCELONA

TIPOGRAFÍA

DE

Juan Boada Mestre

ESPECIALITAT EN TREBALLS COMERCIALS

Passeig d'Isabel II, núm. 2

BARCELONA

CARVAJAL

Sellos de Correos
para colecciones

COMPRA * VENTA * CAMBIO

Rambla del Centro, 30

BARCELONA

Carlos Torres

Constructor de Mosaico
Romano, Àrabe y Bizantino
San Salvador, 109 (Gracia)

SABONS LIQUITS

perfumats y antisèptics
preparats per

Ramón Barrachina, Farmacèutich

SEGALÀ, Rambla Flors 4; DALMAU OLIVERES,
Plassa Universitat, 7; DR. MASÓ, Rambla Estu-
dis, 13; CRUSELLA, Rambla Flors, 16; COOPE-
RATIVA POPULAR, Duràn y Bas, 7; MORERA Y
SANTAMANS, Hospital.

GRAN FÁBRICA

DE

BUJIES Y CIRIS

ANTIGA CASA de

DOMINGO MATA

Els gèneros mes ben elaborats de tot Espanya

Exportació a Provincies y Ultramar

Pallars, 7. — BARCELONA

POUS ARTESIANS

Alumbraments d'aigües per diversos sistemes. Estudis é investigacions subterranies per sondejos. Mines, cimentació de pons y grans fábriques. Hinca de tornillos Michel y quants treballs se relacionen en estes especialitats.

Josep Carsi y fills

Passeig de Sant Joan, 26
BARCELONA

Zapateria "LA SERRALTA"

CALZADO DE TODAS CLASES

para Caballero, Señora y Niños

CALZADO DE LUJO

ESPECIALIDAD EN LA MEDIDA

ULTIMAS NOVEDADES

PRONTITUD EN LOS ENCARGOS

JUAN FERRANDIZ

MAGDALENAS, 7

(entre Ripoll y Montesión)

BARCELONA

CICLOS VILARDELL

Comercio, 2, 6 y 8

Teléfono 2538

BARCELONA

EMBUTIDOS

DE

Murcia (Palmar)

de la acreditada casa

JUAN BERNAL

Pidanse en todos los buenos

Colmados y Ultramarinos

Representante general en Cataluña

JOSÉ CASANOVA

Calle Gravina, 8—BARCELONA